

[Ministeren for nordiske anliggender]

dette felt er effektive, og de skal selvfølgelig fortsætte. Vi må så håbe, at de andre lande vil kunne følge os.

At kultursamarbejdet skal fortsætte, ikke med nedsat, men med forøget styrke, har jeg givet udtryk for i mit svar til fru Margrete Auken om dagsordenen, men fru Karen Thuroe Hansen nævnte noget meget interessant, som er hele baggrunden for, at vi kan sidde i folketinget, i Nordisk Råd og ministerrådet og diskutere de nordiske sager, og det er den folkelige forståelse for nødvendigheden af det nordiske samarbejde. Her er det klart, at initiativet f.eks. med venskabsbyer har spillet en stor rolle, men jeg vil sige, at Foreningen Nordens arbejde vel er grundlaget for, at vi kan være her, og derfor vil jeg også opfordre til en stærk opbakning bag Foreningen Norden og ønske den held og lykke til at tage den udfordring op, der ligger i at sørge for, at det nordiske samarbejde fortsat kan have bred opbakning.

Jeg har noteret mig hr. Albrechtsens holdning til handlingsplanen. Den tager jeg ad notam, men jeg synes ikke, det må medføre, at man fra VS' side tager patent på Grundtvigs holdning til det nordiske samarbejde. Det vil vi godt være flere om, vel alle i salen her.

Initiativerne med hensyn til det specielle problem med arbejdsløsheden hos kvinderne har jeg også noteret mig, og ved en revision må vi have også disse problemer frem.

Må jeg afslutningsvis sige, at der ikke skal herske nogen tvivl om regeringens positive holdning til det nordiske samarbejde i dets brede spektrum eller til handlingsplanen, som den nu foreligger. Det er et godt og positivt skridt i retning af bedre samarbejde på det økonomiske område og et godt skridt henimod Norden som hjemmemarked. Regeringen kan naturligvis på den baggrund støtte den af hr. Anker Jørgensen på egne og andres vegne foreslåede dagsorden.

Margrete Auken (SF):

Jeg mærkede mig under fru Karen Thuroe Hansens indlæg, at jeg fik et bedrøvet blik, fordi jeg var så negativ. Det, som lidt har været mit problem med det nordiske, er, at jeg er betydelig mere entusiastisk og positiv, end jeg i reglen synes der er dækning for, når jeg går arbejdet efter. Det er også ud fra

den noget voldsomme entusiasme, at jeg har kastet mig ud i denne debat og sat disse ting på dagsordenen. Jeg synes, jeg er forfærdelig positiv, og havde måske snarere ventet at blive bebrejdet min grænseløse naivitet, at jeg kunne tro, at noget kunne lade sig gøre.

Vi holder faktisk i SF forfærdelig meget af det nordiske samarbejde, vi fremhæver det gang på gang, og vi er meget bekymrede for, at vigtige sider af det nordiske samarbejde ser ud til at blive nulstillet, hvis den fremlagte plan får lov til at køre videre, som den i sin filosofi lægger op til. Det er alt sammen småpenge. Hr. Anker Jørgensen gjorde opmærksom på, at jeg var for flot, da jeg sagde ½ promille af bruttonationalprodukterne, og at vi skal ned på 0,3 promille, så man kan sige: hvad snakker vi om? Men netop fordi det er småpenge, er det ikke så meget det økonomiske som netop det holdningsmæssige, som jeg synes man skal kigge på, og når vi ser, hvordan der i øvrigt sættes meget beskedne midler af til det nordiske i en meget træg budgetprocedure, som nok burde ændres, hvis vi skulle støtte disse initiativer, kan man blive bekymret for, at alle satsninger nu lægges over på et ret snævert grundlag, i stedet for at man satses så bredt, som ministeren, hvis man skal tro de ord, der kom her til sidst, ønsker.

Hr. Anker Jørgensen sagde, at vi havde taget alt for meget med, begrænsningens kunst, og hvad ved jeg. Jeg sad lige og studerede de indlæg, som kom på sidste session fra henholdsvis fru Kirsti Grøndahl og fru Inge Fischer Møller som ordførere for kulturudvalget og for social- og miljøudvalget, og der var en del af de ting med, som jeg nævnte at man savnede, og som man jo ikke kun savnede, fordi man ikke havde fået støvet hele det nordiske samarbejde af i den plan, men fordi det er ganske alvorligt for den økonomiske satsning, at man glemmer disse områder. Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget vi skal have med, men det er et spørgsmål om, hvad det er for en økonomisk udvikling, vi ønsker.

Økonomisk udvikling er ikke noget entydigt begreb, og her vil jeg gerne igen henvise til NFS' plan, som gør det meget klart. Det kan blive til yderst forskellige ting, og det overordnede spørgsmål for os er, om alle disse nordiske samarbejdsfelter skal høre hjemme i det, som man nogle gange kalder